

DECRET LEGISLATIU DEL 01-08-2018 DE PUBLICACIÓ DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI 95/2010, DEL 29 DE DESEMBRE, DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS.

Decret legislatiu de publicació del text refós de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Vist l'article 59 de la Constitució andorrana, segons el qual, mitjançant llei, el Consell General pot delegar l'exercici de la funció legislativa en el Govern;

Vist l'apartat 3 de l'article 8 de la llei de 21/2014 del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari que encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos a comptar de les modificacions normatives, publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de les normes tributàries, incloent-hi totes les modificacions aportades;

A proposta del ministre de Finances, el Govern, en la sessió de l'1 d'agost del 2018, ha aprovat el Decret següent:

Article únic

S'ordena la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra del text refós de l'articulat de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, modificada per la Llei 17/2011, de l'1 de desembre, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, per la Llei 37/2014, de l'11 de desembre, de regulació dels jocs d'atzar, per la Llei 42/2014, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei 5/2014, de 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, per la Llei 5/2015, de societats cooperatives d'Andorra, per la Llei 6/2015, del 15 de gener, del Fons de reserva de jubilació, per la Llei 8/2015, del 2 d'abril, de mesures urgents per implantar mecanismes de

reestructuració i resolució d'entitats bancàries i per la Llei 21/2017, del 23 de novembre, de modificació de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, de la Llei 1/2018, de l'1 de març, del pressupost per l'exercici 2018 i de la Llei 6/2018, del 19 d'abril, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició final única

Aquest Decret entra en vigor el mateix dia de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Cosa que es fa pública per coneixement general.

Andorra la Vella, 1 d'agost del 2018

Antoni Martí Petit

Cap de Govern

Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Capítol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1. Naturalesa

1. L'impost sobre societats és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava la renda de

les persones jurídiques d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

2. L'exacció de l'impost corresponent als obligats tributaris no-residents fiscals en territori andorrà s'efectua d'acord amb la llei que regula l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.

Article 2. Àmbit d'aplicació espacial

L'impost sobre societats s'aplica en tot el territori del Principat d'Andorra.

Article 3. Tractats i convenis

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern.

Capítol II. El fet generador

Article 4. Fet generador

Constitueix el fet generador l'obtenció de renda, sigui quina sigui la seva font o origen, per part de l'obligat tributari, amb independència del lloc on s'hagi produït i sigui quina sigui la residència fiscal del pagador.

Article 5. Presumpció de rendes

Les cessions de béns i drets en les diverses modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor normal de mercat, llevat de prova en contrari.

Capítol III. Els obligats tributaris

Article 6. Obligats tributaris

1. Són obligats tributaris de l'impost, quan tinguin la seva residència en territori andorrà:

- a) Les persones jurídiques.
- b) Les institucions d'inversió col·lectiva incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà.

c) Entitats públiques i parapúbliques i de dret públic.

2. Els obligats tributaris d'aquest impost es designen abreujadament i indistintament per les denominacions "societats" o "entitats" al llarg d'aquesta Llei.

3. Les rendes corresponents a les societats civils, herències jacents, comunitats de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms regulats en el segon paràgraf de l'article 31 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, s'imputen als seus socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o pactes aplicables en cada cas o a parts iguals en defecte d'aquests, integrant-se en l'impost quan aquests siguin persones jurídiques.

Article 7. Residència fiscal i domicili fiscal

1. Es consideren residents fiscals en territori andorrà les entitats en les quals es doni algun dels requisits següents:

- a) Que s'hagin constituït conforme a les lleis del Principat d'Andorra.
- b) Que tinguin el seu domicili social al Principat d'Andorra.
- c) Que tinguin la seva seu de direcció efectiva en territori del Principat d'Andorra. A aquest efecte, s'entén que una entitat té la seva seu de direcció efectiva en territori del Principat quan hi radiquin o s'hi exerceixin la direcció general i el control de la producció del conjunt de les seves activitats o negocis.
- d) Que hagin traslladat la seva residència al Principat d'Andorra, des del moment en què s'hagi perfeccionat el trasllat del seu domicili a Andorra, d'acord amb el que determina la legislació mercantil.

2. El domicili fiscal dels obligats tributaris residents fiscals en territori del Principat d'Andorra és el derivat de l'aplicació de les regles a aquest efecte que regula l'article 39 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 8. Exempcions

1. Estan totalment exempts de l'impost:

- a) El Consell General
- b) El Govern
- c) Els comuns
- d) La Caixa Andorrana de la Seguretat Social
- e) El Consell Regulador Andorrà del Joc
- e) El Fons de reserva de jubilació que té per objecte la gestió del patrimoni de la branca jubilació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social
- g) L'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries
- h) L'Institut Nacional Andorrà de Finances.
- i) L'Agència Andorrana de Protecció de Dades.
- j) L'Agència Andorrana Antidopatge.

2. Estan parcialment exempts de l'impost:

- a) Les fundacions sense ànim de lucre
- b) Les associacions sense ànim de lucre regulades per la Llei qualificada d'associacions, del 29 de desembre del 2000
- c) L'Església catòlica i altres confessions
- d) Els col·legis professionals
- e) Les federacions amb finalitats no lucratives
- f) Les confederacions amb finalitats no lucratives
- g) Les unions amb finalitats no lucratives

h) Els sindicats

i) Els partits polítics

j) Els consorcis

k) Les escoles, els instituts i les escoles de formació professional de caràcter públic

l) Les universitats de caràcter públic

m) Altres entitats culturals o socials de caràcter no lucratiu

n) Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals

o) Els quarts

p) La Cambra de Comerç, Indústria i Serveis

3. En relació amb les entitats a què es refereix l'apartat 2, només estan exemptes d'aquest impost les rendes següents:

a) Les que procedeixen de la realització d'activitats que en constitueixen l'objecte social o la finalitat específica, d'acord amb la seva legislació específica.

b) Les derivades d'adquisicions i de transmissions a títol lucratiu, sempre que les unes i les altres es facin en compliment del seu objecte o de la seva finalitat específica, d'acord amb la legislació pròpia.

c) Les que es posin de manifest en la transmissió onerosa de béns afectes a la realització de l'objecte o la finalitat específica quan el total del producte obtingut es destini a noves inversions relacionades amb aquest objecte o finalitat específica.

Les noves inversions s'han de fer dins el termini comprès entre l'any anterior a la data del lliurament o de la posada a disposició de l'element patrimonial i els tres anys següents, i s'ha de mantenir en el patrimoni de l'entitat durant quatre anys, llevat que la

seva vida útil conforme al mètode d'amortització que regula l'article 10 sigui inferior.

En cas que la inversió no es faci dins el termini assenyalat, la part de quota de tributació corresponent a la renda obtinguda s'integra, a més dels interessos de demora, conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini establert per dur a terme la inversió. La transmissió d'aquests elements abans de la fi del termini esmentat determina la integració en la base de tributació de la part de renda no gravada, llevat que l'import obtingut sigui objecte d'una nova reinversió.

4. L'exempció que regulen els apartats 2 i 3 no arriba als rendiments d'explotacions econòmiques, ni a les rendes derivades del patrimoni, ni a les rendes obtingudes en transmissions diferents de les que assenyalen expressament els apartats esmentats. No obstant això, els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 estan totalment exempts de tributació per aquest impost quan els seus ingressos resultants d'activitats accessòries no emparades per l'exempció que preveu aquest precepte siguin inferiors a 10.000 euros anuals.

Capítol IV. La base de tributació

Article 9. Concepte i determinació de la base de tributació

1. La base de tributació està constituïda per l'import de la renda en el període impositiu.

2. La base de tributació es determina pel mètode de determinació directa i, subsidiàriament, pel mètode de determinació indirecta, d'acord amb el que disposa, en aquest últim cas, l'article 43 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

3. En el mètode de determinació directa, la base de tributació es calcula corregint el resultat comptable, determinat d'acord amb les normes que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris i el Pla general de comptabilitat, amb l'aplicació dels preceptes que estableix el capítol IV d'aquesta Llei, sense perjudici del que estableix l'article 26.

4. En el sistema de determinació objectiva, la base de tributació es calcula aplicant les regles que estableix l'article 24 bis d'aquesta Llei.

Article 10. Correccions de valor: amortitzacions

1. Són deduïbles les quantitats que, en concepte d'amortització de l'intangible, tangible i inversions immobiliàries, corresponguin a la depreciació efectiva que tinguin els diversos elements per funcionament, ús, gaudi o obsolescència.

Es considera que la depreciació és efectiva quan sigui el resultat d'aplicar els coeficients d'amortització lineal que es deriven de la taula prevista en l'Annex I.

2. És deduïble el preu d'adquisició originari de l'intangible corresponent a fons de comerç, amb el límit anual màxim de la cinquena part del seu import, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que s'hagi posat de manifest en virtut d'una adquisició a títol oneros.

b) Que l'entitat adquirent no tingui una relació de vinculació, en els termes que defineix l'article 16, amb la persona o entitat transmissor.

c) Que s'hagi dotat una reserva indisponible, almenys, per l'import fiscalment deduïble, en els termes que estableix la legislació comptable. Posat cas que no es pugui dotar aquesta reserva, la deducció està condicionada al fet que aquesta

reserva es doti a càrrec dels primers beneficis d'exercicis següents.

3. Quan es compleixin els requisits que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, seran deduïbles, amb el límit anual màxim de la cinquena part del seu import, les dotacions per a l'amortització de l'intangible amb vida útil indefinida. Aquesta deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

4. En els casos en què el valor comptable dels béns o drets objecte d'amortització difereixi del seu valor fiscal, aquest últim és rellevant a tots els efectes propis d'aquesta Llei. Per "valor fiscal" s'entén el valor d'adquisició del bé o dret disminuït en l'import de l'amortització deduïda a efectes fiscals i, si escau, per les correccions de valor realitzades, tenint en compte les regles de valoració que estableix l'article 15.

5. No és deduïble l'amortització dels béns immobles situats al Principat d'Andorra adquirits a partir de l'entrada en vigor de la Llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, a entitats o persones físiques vinculades amb l'obligat tributari en el sentit de l'article 16 que correspongui a la part del cost d'adquisició que sigui assignable a plusvàlues per la transmissió dels mateixos béns que, amb motiu d'aquesta transmissió, no hagin estat integrades a la base de tributació ni subjectes a un tipus impositiu nominal d'almenys el 10%, per l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals o l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

L'amortització corresponent a la part del cost d'adquisició que sigui assignable a plusvàlues que hagin estat integrades a la base de tributació dels

impostos referits al paràgraf anterior però que hagin estat subjectes a un tipus de gravamen inferior al 10% serà deduïble únicament en la proporció que el tipus esmentat representi sobre el tipus de gravamen general de l'impost.

No obstant, en el supòsit d'operacions acollides al règim fiscal de reorganitzacions empresarials previst a la Llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, per tal de calcular les amortitzacions deduïbles, s'atendrà a les regles específiques previstes a les operacions acollides a aquest règim.

Article 11. Correccions de valor: pèrdues per deterioració del valor dels elements patrimonials

1. Són deduïbles fiscalment les pèrdues per deterioració de valor que preveu la normativa comptable amb les condicions assenyalades, en el seu cas, en el punts següents d'aquest article.

2. Les pèrdues per deterioració dels crèdits derivades de les possibles insolvències dels deutors, quan en el moment de la meritació de l'impost es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que hagi transcorregut el termini de sis mesos des del venciment de l'obligació.

b) Que el deutor estigui declarat en situació de suspensió de pagaments o fallida.

c) Que el deutor estigui processat pel delictes d'aixecament de béns.

d) Que les obligacions hagin estat reclamades judicialment o siguin objecte d'un litigi judicial de la solució del qual depengui el cobrament.

Les pèrdues respecte dels crèdits que s'esmenten tot seguit només són deduïbles si són objecte d'un procediment judicial que versí sobre la seva existència o quantia:

- Els que deuen les entitats de dret públic o són fiançats per aquestes entitats.
- Els fiançats per entitats de crèdit.
- Els garantits mitjançant drets reals, pacte de reserva de domini i dret de retenció, excepte en els casos de pèrdua o deprecació de la garantia.
- Els garantits mitjançant un contracte d'assegurança de crèdit o caució.
- Els que hagin estat objecte de renovació o pròrroga expressa.

No són deduïbles les pèrdues per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències de persones o entitats vinculades amb el creditor en els termes que preveu l'article 16, llevat del cas d'insolvència declarada judicialment.

3. Són deduïbles les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació d'entitats que no cotitzin en un mercat regulat que es produeixin per la diferència entre el valor dels fons propis en l'inici i el tancament de l'exercici, i s'han de tenir en compte les aportacions o devolucions d'aportacions que s'hi realitzin. Per determinar la diferència a què es refereix el paràgraf anterior, es prenen els valors en el tancament de l'exercici, sempre que es reculli en els balanços formulats o aprovats per l'òrgan competent.

En el cas dels valors representatius de la participació en el capital d'entitats que cotitzin en un mercat regulat, la deducció en concepte de pèrdues per deterioració es computa per la diferència en el valor de cotització en l'inici i el tancament de l'exercici, d'acord amb el que preveu la normativa comptable.

4. Són deduïbles les pèrdues per deteriorament de valors representatius de deute admesos a cotització en mercats regulats, amb el límit de la pèrdua global,

computades les variacions del valor positives i negatives, patides en el període impositiu pel conjunt d'aquests valors posseïts per l'obligat tributari admesos a cotització en aquests mercats.

Article 12. Provisions

1. Les provisions de passiu que preveu la normativa comptable o específica del sector són deduïbles fiscalment. No obstant això, no són deduïbles les relatives a retribucions a llarg termini al personal, llevat que es tracti de contribucions per retribucions al personal en els termes que preveu la normativa comptable. No obstant això, són deduïbles les contribucions dels promotors de sistemes de previsió social, sempre que es compleixin els requisits següents:

- Que siguin imputades específicament a les persones a qui es vinculin les prestacions.
- Que es transmeti de forma irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.
- Que estigui externalitzat en el sentit que es transmeti la titularitat i la gestió dels recursos en què consisteixin aquestes contribucions.

2. Les despeses que, d'acord amb l'apartat anterior, no hagin resultat fiscalment deduïbles s'integren en la base de tributació del període impositiu en què s'aplica la provisió a la seva finalitat.

3. Les despeses inherents als riscos derivats de garanties de reparació i revisió són deduïbles fins a l'import necessari per determinar un saldo de provisió no superior al resultat d'aplicar a les vendes amb garanties vives a la conclusió del període impositiu el percentatge determinat per la proporció entre les despeses efectuades per fer front a les garanties derivades del període impositiu i els dos anteriors en

relació amb les vendes amb garanties efectuades en els mateixos períodes impositius.

Article 13. Despeses no deduïbles

1. No són deduïbles de la base de tributació les partides següents:

a) Les que representin una retribució del patrimoni net. Queden assimilades a aquestes els pagaments efectuats als partícpis no gestors en els contractes de comptes en participació.

b) Les derivades de la comptabilització de l'impost sobre societats. Tampoc tenen la consideració d'ingressos els procedents d'aquesta comptabilització.

c) Les quotes de tributació que, en el seu cas, l'obligat tributari hagi satisfet per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris, per l'impost comunal de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

d) Les multes i sancions penals i administratives, els recàrrecs per presentació extemporània i els recàrrecs executius que regulen els articles 24 i 25 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

e) Les pèrdues del joc.

f) Els donatius i les liberalitats. No s'entenen compreses en aquest paràgraf les despeses per relacions públiques amb clients o proveïdors ni les que, d'acord amb els usos i costums, s'efectuïn respecte al personal de l'empresa ni les realitzades per promocionar, directament o indirectament, la venda de béns i la prestació de serveis, ni les que estiguin correlacionades amb els ingressos. En tot cas, aquestes despeses deduïbles fiscalment no

poden superar l'1% de la base de tributació positiva mitjana de l'exercici corresponent i dels dos exercicis anteriors, computada abans de l'aplicació d'aquesta limitació. En qualsevol cas, no es consideren donatius ni liberalitats els realitzats a entitats sense ànim de lucre que estiguin inscrites en el Registre oficial corresponent.

g) No obstant el previst en la lletra f), els donatius efectuats pels obligats tributaris a entitats reconegudes com a entitats sense ànim de lucre són deduïbles per la determinació de la base de tributació fins a un màxim del 10% del resultat comptable.

h) Les despeses corresponents a operacions realitzades, directament o indirectament, amb entitats vinculades amb l'obligat tributari en el sentit de l'article 16, quan, en seu de l'entitat amb qui s'efectuen les operacions esmentades, la renda que se'n deriva està exempta o no subjecta als efectes d'un impost sobre la renda de característiques similars a aquest impost, o està subjecta al referit impost a un tipus nominal inferior al 40% del tipus general de gravamen previst per l'article 41. A aquests efectes, es presumirà que existeix un impost sobre la renda de característiques similars a aquest impost amb un tipus nominal superior al mínim exigít quan l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual el Principat d'Andorra hagi subscrit un conveni per evitar la doble imposició que li sigui aplicable.

L'establert al paràgraf anterior també serà aplicable en els casos en què l'exempció, no subjecció o subjecció de les rendes a un tipus nominal inferior al 40% del tipus general de gravamen previst per l'article 41 es produeixi com a conseqüència d'una qualificació fiscal diferent d'aquestes rendes en seu de l'entitat amb la qual es realitzen les operacions.

i) Les despeses d'actuacions contràries a l'ordenament jurídic.

2. Les remuneracions a consellers i administradors vinculades específicament a l'acompliment d'aquests càrrecs només són deduïbles quan siguin previstes en els estatuts de la societat, i tenen pel perceptor la consideració de rendes subjectes a l'impost sobre societats o a l'impost sobre les activitats econòmiques, segons si es tracta d'una persona jurídica o de persones físiques, segons el cas.

Article 14 (suprimit)

Article 15. Regles de valoració

1. Els elements patrimonials es valoren segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat.

2. Es valoren pel seu valor normal de mercat els elements patrimonials següents:

a) Els transmesos o adquirits a títol lucratiu.

b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació.

c) Els transmesos als socis per causa de dissolució, separació d'aquests socis, reducció del capital amb devolució d'aportacions, repartiment de la prima d'emissió i distribució de beneficis.

d) Els transmesos en virtut de fusió, absorció i escissió total o parcial.

e) Els adquirits per permuta.

f) Els adquirits per canvi o conversió.

S'entén per "valor normal del mercat" el que hagi estat acordat en condicions normals entre parts independents en transaccions o negocis jurídics idèntics o similars.

3. En els casos que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat anterior, l'entitat transmissora integra en la seva base de tributació la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor a efectes comptables o fiscals, si aquest valor és diferent d'aquell.

En els casos que preveuen les lletres e) i f) de l'apartat anterior, les entitats integren en la base de tributació la diferència entre el valor normal del mercat dels elements adquirits i el valor comptable o fiscal dels lliurats.

En l'adquisició a títol lucratiu, l'entitat adquirent integra en la seva base de tributació el valor normal de mercat de l'element patrimonial adquirit.

La integració en la base de tributació de les rendes a què es refereix aquest article s'ha d'efectuar en el període impositiu en què es realitzin les operacions de les quals deriven aquestes rendes.

A l'efecte del que preveu aquest apartat, no s'entenen com a "adquisicions a títol lucratiu" les subvencions.

4. En la reducció de capital amb devolució d'aportacions s'integra en la base de tributació de les entitats que siguin socis o partíceps l'excés del valor normal de mercat dels elements rebuts sobre el valor comptable o fiscal de la participació.

La mateixa regla s'aplica en el cas de distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions.

5. En la distribució de beneficis s'ha d'integrar en la base de tributació de les entitats que siguin socis o partíceps el valor normal de mercat dels elements rebuts.

6. En la dissolució d'entitats i separació de les entitats que siguin socis o partíceps s'integra en la base de tributació d'aquests socis o partíceps la

diferència entre el valor normal de mercat dels elements rebuts i el valor comptable o fiscal de la participació anul·lada.

7. En la fusió, absorció o escissió total o parcial s'integra en la base de tributació dels socis persones jurídiques la diferència entre el valor normal del mercat de la participació rebuda i el valor comptable o fiscal de la participació anul·lada.

8. La reducció de capital la finalitat de la qual sigui diferent de la devolució d'aportacions no determina per a les entitats que siguin socis o partícips rendes, positives o negatives, integrables en la base de tributació.

9. El traspàs d'actius i de passius dels quals sigui titular l'obligat tributari d'aquest impost, en el marc d'un procediment de resolució previst en la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, no generarà per al titular dels béns, drets o obligacions cap renda susceptible d'integrar-se en la base de tributació per aquest impost.

A l'efecte del còmput de les rendes que l'obligat tributari obtingui posteriorment en relació amb els actius i passius esmentats, s'ha de tenir en compte el valor d'adquisició original.

Aquesta disposició no és aplicable a les entitats bancàries objecte del procediment de resolució.

Article 16. Operacions vinculades

1. Es considera que hi ha vinculació quan unes mateixes persones o entitats participen directament o indirectament en la direcció, el control o el capital de dues entitats. En tot cas, es consideren "persones o entitats vinculades" les següents:

a) Una entitat i els seus socis o partícips.

b) Una entitat i els seus consellers o administradors de fet o de dret.

c) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat fins al tercer grau dels socis o partícips, consellers o administradors.

d) Una entitat i una altra entitat participada per la primera indirectament, almenys, en el 25 per cent del capital social o del patrimoni net.

e) Dues entitats que pertanyin a un grup.

f) Dues entitats en les quals els mateixos socis o partícips o els seus cònjuges, o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat fins al tercer grau, participin, directament o indirectament, almenys, en el 25 per cent del capital social o del patrimoni net.

g) Una entitat resident fiscal en territori andorrà i els seus establiments permanents a l'estranger.

h) Una entitat no-resident fiscal en territori andorrà i els seus establiments permanents en el territori esmentat.

2. En els casos en què la vinculació es defineixi segons la relació "socis o partícips-entitat", la participació ha de ser igual o superior al 15 per cent, o al 3 per cent si es tracta de valors admesos a negociació en un mercat secundari.

Així mateix, hi ha grup, a l'efecte d'aquest article, quan una societat posseeixi, directament o indirectament, el control d'una altra o d'altres. En particular, es presumeix que hi ha control quan una societat, que es qualifica com a dominant, es trobi en una relació amb una altra societat, que es qualifica com a dependent, quan posseeixi la majoria dels drets de vot.

3. Les operacions realitzades entre persones o entitats vinculades es valoren pel seu valor normal de mercat. S'entén per valor normal de mercat el que haurien convingut persones o entitats independents en condicions de lliure competència.

4. El ministeri encarregat de les finances pot comprovar que les operacions realitzades entre persones o entitats vinculades s'han valorat pel seu valor normal de mercat i practicar, en el seu cas, les correccions valoratives oportunes respecte de les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques i a l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals. El ministeri encarregat de les finances queda vinculat pel nou valor respecte la resta de persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no pot generar per aquest impost ni, en el seu cas, per l'impost sobre la renda d'activitats econòmiques o per l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals d'una renda superior a l'efectivament derivada de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'haguessin realitzat.

5. Els obligats tributaris que realitzin operacions vinculades poden sol·licitar al ministeri encarregat de les finances la seva assistència a l'efecte de la determinació i la fixació del valor normal de mercat de les seves operacions vinculades amb caràcter previ a la seva realització. Aquesta sol·licitud s'ha d'acompanyar d'una proposta de valoració fonamentada en el valor de mercat amb una descripció dels fets i les circumstàncies de les operacions de què es tracti i una descripció del mètode proposat.

El ministeri encarregat de les finances pot establir acords previs de valoració amb administracions tributàries d'altres països en el marc de convenis de

doble imposició, a l'efecte de determinar conjuntament el valor normal de mercat de les operacions de l'obligat tributari.

L'acord de valoració a què s'arriba entre l'obligat tributari i el ministeri encarregat de les finances té efectes respecte de les operacions realitzades amb posterioritat a la data en què s'aprovi, i té validesa durant els períodes impositius que es concretin en l'acord. Així mateix, en l'acord es pot establir que els seus efectes arribin a les operacions del període impositiu en curs, així com a les operacions realitzades en períodes impositius anteriors, sempre que no hagin estat objecte de regularització per part del ministeri encarregat de les finances.

En el cas de variació significativa de les circumstàncies econòmiques existents en el moment de l'aprovació de l'acord entre el ministeri encarregat de les finances i l'obligat tributari, l'acord esmentat ha de ser modificat de comú acord per adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques o, en cas que no s'arribi a un acord, ha de ser cancel·lat. La informació subministrada en el marc d'aquest procediment no pot ser utilitzada per a fins diferents dels que preveu aquest apartat per part del ministeri encarregat de les finances.

Reglamentàriament s'han de desenvolupar els principis establerts en relació amb els acords previs de valoració, especialment les normes relatives a la presentació de les propostes i els contactes preliminars, l'articulació dels acords, la comprovació administrativa de la seva correcta aplicació, la pròrroga, la modificació, la cancel·lació i la revocació d'aquests acords.

El ministeri encarregat de les finances ha de notificar a l'obligat tributari sol·licitant la seva decisió d'acceptar o rebutjar la posada en marxa o l'aplicació

del procediment que estableix aquest precepte en un termini no superior a sis mesos, a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del ministeri encarregat de les finances o des de la data d'esmena a requeriment d'aquest ministeri. Si transcorre aquest termini sense haver-se produït una resolució expressa, la sol·licitud, quan hagi estat acompanyada d'una proposta raonada de valoració, s'entén estimada.

6. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors, les despeses financeres incorregudes per entitats residents fiscals corresponents a operacions realitzades, directament o indirectament, amb persones físiques residents fiscals vinculades o amb persones o entitats no-residents fiscals vinculades no tenen la consideració de despeses deduïbles fiscalment, excepte si l'obligat tributari prova que aquest finançament s'ha acordat en condicions equiparables a les de mercat entre parts independents.

Article 16 bis. Obligació de presentar informació país per país

1. En el termini previst a l'apartat 7 següent, tota societat matriu última d'un grup multinacional que resideixi a efectes fiscals al Principat d'Andorra ha de presentar un informe país per país, d'acord amb el contingut previst a l'apartat 6 següent, corresponent al seu exercici fiscal de presentació d'informació.

2. Així mateix, en el termini previst a l'apartat 7 següent, una entitat integrant que no sigui la societat matriu última d'un grup multinacional ha de presentar un informe país per país, d'acord amb el contingut previst a l'apartat 6 següent, corresponent a l'exercici fiscal de presentació del grup multinacional del qual forma part com a entitat integrant, si es donen les condicions següents:

a) Que l'entitat referida sigui resident fiscal al Principat d'Andorra, i

b) Que concorri alguna de les condicions següents:

- La societat matriu última del grup multinacional no està obligada a presentar un informe país per país a la jurisdicció de la seva residència fiscal; o

- La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu última compta amb un acord internacional vigent del qual el Principat d'Andorra és part, però no té un acord qualificat entre autoritats competents en vigor en el qual el Principat d'Andorra sigui part a la data prevista a l'apartat 7 següent per a la presentació de l'informe país per país corresponent a l'exercici fiscal de presentació d'informació; o

- La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu última ha comès una omisió sistemàtica que ha estat notificada pel ministeri encarregat de les finances a l'entitat integrant resident a efectes fiscals a Andorra.

Quan diverses entitats integrants del mateix grup multinacional siguin residents a efectes fiscals a Andorra i concorri una o més de les condicions previstes al punt b), el grup multinacional pot designar una d'aquestes entitats integrants perquè presenti l'informe país per país, en els termes i d'acord amb el contingut que estableix l'apartat 6 següent, en relació amb l'exercici fiscal de presentació d'informació dins del termini previst per l'apartat 7 i perquè notifiqui al ministeri encarregat de les finances que amb això es pretén complir les obligacions d'informació de totes les entitats integrants del grup multinacional que són residents fiscals a Andorra.

3. No obstant el que preveu l'apartat 2, quan es compleixin una o més de les condicions previstes al

punt b) del dit apartat, una entitat que hi estigui inclosa no està obligada a presentar un informe país per país davant el ministeri encarregat de les finances en relació amb un exercici fiscal de presentació de la informació si el grup multinacional al qual pertany com a entitat integrant ha aportat un informe país per país, d'acord amb el contingut previst a l'apartat 6, en relació amb el període impositiu esmentat, a través d'una societat matriu representant que presenti l'informe a les autoritats tributàries de la jurisdicció de la seva residència fiscal, a la data prevista a l'apartat 7 o amb anterioritat, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu representant exigeix la presentació d'informes país per país de conformitat amb uns requisits de contingut anàleg als que preveu l'apartat 6,

b) La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu representant compta amb un acord qualificat entre autoritats competents en vigor en el qual el Principat d'Andorra sigui part a la data prevista a l'apartat 7 per a la presentació de l'informe país per país corresponent a l'exercici fiscal de presentació d'informació,

c) La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu representant no ha notificat al ministeri encarregat de les finances una omissió sistemàtica,

d) La jurisdicció de residència fiscal de la societat matriu representant ha estat informada, en termes anàlegs als previstos a l'apartat 4, per l'entitat integrant resident fiscalment en aquella jurisdicció, que actua com a societat matriu representant, i

e) S'ha remès una notificació al ministeri encarregat de les finances en els termes previstos a l'apartat 5.

4. Una entitat integrant d'un grup multinacional que sigui resident fiscal a Andorra ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances si és la societat matriu última o la societat matriu representant, durant el termini de presentació de la declaració de l'impost sobre societats corresponent a l'exercici fiscal de presentació d'informació, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

5. Quan una entitat integrant d'un grup multinacional que sigui resident fiscal a Andorra no sigui la societat matriu última ni la societat matriu representant, ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances la identitat i la residència fiscal de l'entitat informadora, durant el termini de presentació de la declaració de l'impost sobre societats corresponent a l'exercici fiscal de presentació d'informació, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

6. A l'efecte d'aquesta Llei, l'informe país per país relatiu a un grup multinacional conté:

a) Informació agregada relativa a l'import dels ingressos, beneficis o pèrdues abans de l'impost sobre societats, impostos sobre societats pagats, impostos sobre societats meritats, capital declarat, resultats no distribuïts, número de treballadors i actius tangibles diferents de la tresoreria i dels instruments equivalents a tresoreria i inversions immobiliàries, per a cada jurisdicció en la qual el grup multinacional operi.

b) La identificació de cada entitat que integra del grup multinacional, indicant-ne la jurisdicció de residència fiscal, així com, en els casos en què sigui diferent, la jurisdicció en virtut de la legislació de la qual s'ha constituït i la naturalesa de l'activitat o les activitats econòmiques principals de l'entitat integrant referida.

Reglamentàriament es determina el format previst per a la presentació de l'informe país per país.

7. L'informe país per país al qual fa referència aquest article s'ha de presentar, com a màxim, en el termini de 12 mesos després de l'últim dia de l'exercici fiscal de presentació de la informació del grup multinacional.

8. L'incompliment de les obligacions d'informació previstes en aquest article constitueix una infracció tributària que es pot sancionar d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 127 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 16 ter. Ús i confidencialitat de l'informe país per país

1. El ministeri encarregat de les finances utilitza l'informe país per país per avaluar amb caràcter global els riscos de preus de transferència i altres riscos relacionats amb l'erosió de la base imposable i el trasllat de beneficis al Principat d'Andorra, valorant en particular el risc que els membres del grup multinacional compleixin les normes de preus de transferència aplicables i, si escau, amb finalitats d'anàlisi estadística i econòmica. El ministeri encarregat de les finances no es pot basar en l'informe país per país per ajustar els preus de transferència.

2. La confidencialitat de la informació que figura a l'informe país per país és preservada pel ministeri encarregat de les finances almenys al mateix nivell que si la informació esmentada se li comunicés de conformitat amb les disposicions del Conveni multilateral d'assistència administrativa mútua en matèria fiscal.

Article 16 quater. Definicions

A l'efecte dels articles 16 bis i 16 ter, les expressions següents tenen els significats que s'indiquen a continuació:

a) El terme grup designa un conjunt d'empreses vinculades per relacions de propietat o control, d'una manera que estigui obligat a formular estats financers consolidats d'acord amb les normes comptables aplicables, o hi estaria obligat si les participacions en el capital de les empreses esmentades es cotitzessin en un mercat de valors.

b) El terme grup multinacional designa qualsevol grup que consti de dos empreses o més amb residència fiscal en diverses jurisdiccions, o que estigui compost per una empresa resident a efectes fiscals en una jurisdicció i que tributi en una altra jurisdicció per les activitats d'un establiment permanent, sempre que no sigui un grup multinacional exclòs.

c) El terme grup multinacional exclòs designa, en un exercici fiscal del grup, un grup els ingressos consolidats totals del qual hagin estat inferiors a 750 milions d'euros, o un import en moneda local equivalent a 750 milions d'euros determinat al gener de 2015, durant l'exercici fiscal immediatament anterior a l'exercici fiscal de presentació de la informació, de conformitat amb els seus estats financers consolidats corresponents a l'exercici fiscal anterior esmentat.

d) El terme entitat integrant designa:

- Una unitat de negoci independent integrant d'un grup multinacional que estigui inclosa als estats financers consolidats del grup multinacional a l'efecte de presentar la informació financera o que ho estaria si les participacions en el seu capital es negociessin en un mercat organitzat.

- Una unitat de negoci exclosa dels estats financers consolidats del grup multinacional únicament per raons de mida o rellevància.

- Un establiment permanent d'una unitat de negoci independent del grup multinacional que estigui inclosa en els punts anteriors, sempre que la unitat de negoci formuli, per a l'establiment permanent, estats financers separats a l'efecte de presentar informació financera, reguladors, fiscals o de control intern de gestió.

e) El terme societat informadora designa una entitat integrant que estigui obligada a presentar, a la jurisdicció de la seva residència fiscal, i en nom del grup multinacional, un informe país per país conforme als termes que es prevegin reglamentàriament. L'entitat informadora pot ser la societat matriu última, la societat matriu representant o qualsevol entitat mencionada a l'apartat 2 de l'article 16 bis.

f) El terme societat matriu última designa una entitat integrant d'un grup multinacional que compleixi els requisits següents:

- Posseir directament o indirectament una participació suficient en una o diverses entitats integrants del grup multinacional, de manera que estigui obligada a formular estats financers consolidats d'acord amb les normes comptables aplicables, o hi estaria obligat si les participacions en el capital de les dites empreses es cotitzessin en un mercat de valors, i

- Que no hi hagi una altra entitat integrant del grup multinacional que posseeixi directament o indirectament la participació descrita en el punt anterior sobre la primera entitat integrant.

g) El terme societat matriu representant designa una entitat integrant del grup multinacional que hagi estat nomenada pel grup multinacional com a representant única de la societat matriu última a l'efecte de presentar l'informe país per país a la jurisdicció de la seva residència fiscal, en nom del grup multinacional, sempre que es donin una o diverses condicions previstes al punt b) de l'apartat 2 de l'article 16 bis.

h) El terme exercici fiscal designa el període anual comptable en relació amb el qual la societat matriu última del grup multinacional formula els seus estats financers.

i) El terme exercici fiscal de presentació d'informació designa l'exercici fiscal les dades del qual constin a l'informe país per país esmentat a l'article 16 bis.

j) El terme acord qualificat entre autoritats competents designa un acord celebrat entre els representants autoritzats de les jurisdiccions que són part d'un acord internacional i que exigeix l'intercanvi automàtic d'informació d'informes país per país entre les jurisdiccions signants.

k) El terme acord internacional designa el Conveni multilateral d'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, qualsevol conveni fiscal bilateral o multilateral, o qualsevol acord d'intercanvi d'informació tributària signat per Andorra en el qual s'estableixi la facultat legal d'intercanviar informació fiscal entre les autoritats signants, incloent-hi l'intercanvi automàtic d'informació.

l) El terme estats financers consolidats designa els estats financers d'un grup multinacional en els quals es presentin els actius, els passius, els ingressos, les despeses i els fluxos de caixa de la societat matriu última i de les entitats integrants com si fossin els d'una entitat econòmica única.

m) El terme omissió sistemàtica en una jurisdicció significa que la jurisdicció compta amb un acord qualificat entre autoritats competents en vigor amb el Principat d'Andorra, però ha suspès l'intercanvi automàtic (per raons no previstes a l'acord) o d'alguna altra manera no ha facilitat, de forma persistent, al Principat d'Andorra, els informes país per país que li han presentat els grups multinacionals amb entitats integrants residents fiscals a Andorra.

Article 17. Regles de valoració: canvis de residència, transferència d'actius a establiments permanents situats a l'estranger, operacions realitzades amb o per persones o entitats residents fiscals en territoris amb una tributació substancialment inferior a la del Principat d'Andorra i quantitats subjectes a retenció

1. S'integra en la base de tributació la diferència entre el valor normal de mercat i el valor comptable o fiscal, segons que correspongui, dels elements patrimonials següents:

a) Els que siguin propietat d'una entitat resident fiscal en territori del Principat d'Andorra que trasllada la seva residència fora del país, excepte si aquests elements patrimonials queden afectats a un establiment permanent situat en territori del Principat de l'entitat esmentada. En aquest cas, els elements patrimonials conserven el valor fiscal originari que tinguin en la seu de l'entitat que transfereix la seva residència a l'estranger.

b) Els que siguin propietat d'una entitat resident fiscal en territori del Principat d'Andorra que trasllada la seva seu de direcció efectiva fora del Principat i, d'acord amb un tractat internacional, pugui ser considerada resident fiscal en l'altre Estat contractant, excepte si aquests elements patrimonials queden afectats a un establiment permanent de l'entitat esmentada situat en territori del Principat d'Andorra. En aquest últim cas, els

elements patrimonials conserven el valor fiscal originari que tinguin en la seu de l'entitat que transfereix la seva seu de direcció efectiva a l'estranger.

c) En els casos que preveuen les lletres a) i b), allà on la societat que trasllada la seva residència o la seva seu de direcció efectiva fora del Principat d'Andorra hagi adquirit prèviament la residència fiscal andorrana per trasllat des d'un altre Estat diferent del Principat d'Andorra, la renda que s'ha d'integrar en la base de tributació és la diferència entre el valor de mercat dels elements patrimonials que formin part de l'immobilitzat de la societat en el moment d'adquirir la residència fiscal al Principat d'Andorra i el seu valor en el moment en què es produeixi la circumstància que descriuen les lletres a) i b).

La mateixa regla s'aplica en relació amb les transmissions d'elements patrimonials posteriorment a l'adquisició de la residència fiscal al Principat d'Andorra per entitats que hagin traslladat la seva residència al Principat.

Tant en un cas com en l'altre, les amortitzacions i les correccions valoratives, a l'efecte d'aquest impost, es realitzen, quan corresponguin, sobre el valor de mercat que tingui l'element patrimonial en el moment d'adquisició de la residència andorrana. Aquest valor es presumeix que és l'indicat en la primera comptabilitat elaborada d'acord amb les normes del Principat d'Andorra i presentada a l'efecte del trasllat de la residència o la seu de direcció efectiva al Principat d'Andorra. En el cas de les amortitzacions, es té en compte la vida útil, determinada d'acord amb la legislació del Principat d'Andorra, de l'element patrimonial des de la seva posada en funcionament per part de l'empresa.

La prova del valor de mercat en aquestes situacions correspon a l'entitat en la qual es donen les circumstàncies que preveuen les lletres a) i b) o que transmet l'element patrimonial.

d) Els transmesos a un establiment permanent situat a l'estranger quan aquest element hagi estat prèviament afecte a la casa central d'una societat resident fiscal al Principat d'Andorra. Quan, amb caràcter previ a la transmissió, l'element patrimonial hagi estat transferit al Principat d'Andorra des de l'estranger, la renda que s'ha d'integrar en la base de tributació és la diferència entre el valor de mercat del bé o dret en el moment de la seva posada en funcionament al Principat d'Andorra, descomptades les amortitzacions que corresponguin, i el valor de mercat en el moment de la seva transmissió.

En els casos de transferències d'elements patrimonials que formin part de l'immobilitzat de la societat resident fiscal al Principat d'Andorra des de la casa matriu situada al Principat cap a l'establiment permanent situat a l'estranger, la integració de la renda en la base de tributació pot diferir-se fins al moment en què l'element patrimonial sigui transferit a tercers no vinculats, amb la presentació prèvia de les garanties oportunes davant el ministeri encarregat de les finances. L'entitat resident fiscal ha d'informar cada any a la memòria dels comptes anuals de l'afectació dels elements patrimonials a l'establiment permanent situat a l'estranger fins al moment en què l'element patrimonial sigui transferit a tercers no vinculats. En aquest últim cas, l'obligat tributari no té dret a aplicar els mètodes d'eliminació de la doble imposició que regulen l'article 21 o l'article 43 per les rendes generades durant el període de temps en què el bé o dret va estar afecte a activitats de l'obligat tributari al Principat d'Andorra amb caràcter previ a la

seva transmissió a l'establiment permanent situat a l'estranger.

Es considera, a aquest efecte, que una entitat andorrana opera mitjançant un establiment permanent a l'estranger quan, d'acord amb la legislació d'aquest país o territori, es consideri que existeix aquest establiment permanent i aquesta definició sigui similar a la definició d'aquest concepte en l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.

2. No s'integren en la base de tributació les rendes que es posin de manifest en ocasió del pagament dels deutes tributaris en la forma que preveu l'article 36 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural del Principat d'Andorra.

Article 18. Efectes de la substitució del valor comptable pel valor normal de mercat

Quan un element patrimonial o un servei hagin estat valorats a efectes fiscals pel valor normal de mercat, d'acord amb les regles que estableixen els articles 15 al 17, l'entitat adquirent d'aquell element patrimonial o servei integra en la seva base de tributació, amb signe negatiu o positiu, segons correspongui, la diferència entre aquest valor i el valor d'adquisició, de la manera següent:

a) Si es tracta d'elements patrimonials integrants de l'actiu corrent, en el període impositiu en què aquests elements patrimonials motivin la meritació d'un ingrés.

b) Si es tracta d'elements patrimonials no amortitzables integrants de l'immobilitzat tangible, intangible o de les inversions immobiliàries, en el període impositiu en què aquests elements patrimonials es transmetin. Si es tracta d'elements patrimonials amortitzables integrants de l'immobilitzat tangible, intangible o de les inversions immobiliàries, en els períodes impositius que restin de vida útil,

aplicant a la diferència esmentada el mètode d'amortització utilitzat respecte dels elements esmentats.

c) Si es tracta de serveis, en el període impositiu en què es rebin, excepte si el seu import s'ha d'incorporar a un element patrimonial, cas en què cal atènyer-se al que preveuen les lletres anteriors.

Article 19. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses

1. Els ingressos i les despeses s'imputen en el període impositiu en què es meritin, d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat, atenent el corrent real de béns i serveis que aquells ingressos i despeses representen, amb independència del moment en què es produeixi el corrent monetari o financer, respectant l'adequada correlació entre els uns i els altres.

2. No són fiscalment deduïbles les despeses que no s'hagin imputat comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves si així ho estableix una norma legal o reglamentària, llevat dels casos en què aquesta Llei prevegi expressament incentius o despeses amb efectes fiscals que no hagin de quedar reflectits comptablement, sense perjudici de la necessitat d'esmentar l'incentiu específic en la memòria de l'entitat.

Els ingressos i les despeses imputats comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves en un període impositiu diferent d'aquell en què pertoqui la seva imputació temporal, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, s'imputen en el període impositiu que correspongui d'acord amb el que estableixen els apartats esmentats. No obstant això, si es tracta de despeses imputades comptablement en aquests comptes en un

període impositiu posterior a aquell en què pertoqui la seva imputació temporal o d'ingressos imputats en el compte de pèrdues i guanys en un període impositiu anterior, la imputació temporal dels uns i dels altres s'efectua en el període impositiu en què s'hagi realitzat la imputació comptable, sempre que no en derivi una tributació inferior a la que hauria correspost per aplicació de les normes d'imputació temporal que preveuen els apartats anteriors.

3. En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que s'efectuïn els cobraments corresponents, llevat que l'entitat decideixi aplicar el criteri de la meritació.

Es consideren operacions a termini o amb preu ajornat les vendes i les execucions d'obra el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre el lliurament i el venciment de l'últim o únic termini sigui superior a l'any.

En cas que es produeixi l'endós, el descompte o el cobrament anticipat dels imports ajornats, s'entén obtinguda, en aquell moment, la renda pendent d'imputació.

El que preveu aquest apartat s'aplica sigui quina sigui la manera com s'hagin comptabilitzat els ingressos i les despeses corresponents a les rendes afectades.

4. Les despeses per provisions i fons interns per a la cobertura de contingències en matèria de previsió social que funcionin com a plans de pensions, per a la cobertura de les contingències de jubilació, mort o invalidesa, són imputables en el període impositiu en què s'abonin les prestacions. La mateixa regla s'aplica respecte de les contribucions per a la

cobertura de contingències anàlogues a la dels plans de pensions que no hagin resultat deduïbles.

5. La recuperació de valor dels elements patrimonials que hagin estat objecte d'una correcció de valor s'imputa en el període impositiu en què s'hagi produït aquesta recuperació, ja sigui en l'entitat que va practicar la correcció o en una altra que hi estigui vinculada. La mateixa regla s'aplica en el cas de pèrdues derivades de la transmissió d'elements patrimonials de l'immobilitzat tangible, intangible i de les inversions immobiliàries que hagin estat adquirits novament dins els sis mesos següents a la data en què es van transmetre o de pèrdues derivades d'elements patrimonials que hagin estat transmesos a una societat vinculada.

El valor fiscal resultant de l'aplicació d'aquestes regles és el que a tots els efectes hagi de tenir-se en compte en l'impost sobre societats, corresponent a l'entitat que va efectuar l'ajust sobre el valor comptable de l'element patrimonial.

Les regles relatives a la recuperació de valor s'apliquen tant en relació amb elements patrimonials adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma com a elements patrimonials adquirits amb posterioritat a aquesta data.

6. Quan s'eliminïn provisions, perquè no s'han aplicat a la seva finalitat, sense abonament a un compte d'ingressos de l'exercici, el seu import s'integra en la base de tributació de l'entitat que les hagi dotat, en la mesura en què aquesta dotació s'hagi considerat despesa deduïble.

Article 20. Exempció per evitar la doble imposició econòmica sobre dividendes, participacions en beneficis i rendes derivades de la transmissió de participacions en altres entitats

1. Els dividendes o les participacions en beneficis procedents d'entitats residents o no residents fiscals al Principat d'Andorra, així com les rendes positives obtingudes de la transmissió d'una participació o procedents de la dissolució d'una entitat participada o de la separació com a soci, estan totalment exempts d'imposició, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que l'entitat participada no resident fiscal estigui subjecta, sense possibilitat d'exempció, a un impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra, a un tipus nominal equivalent, almenys, al 40% del tipus general de gravamen previst per l'article 41. A l'efecte d'establir aquesta similitud substancial, es tenen en compte les característiques essencials de l'impost estranger, així com si la finalitat principal d'aquest impost rau en la imposició de la renda obtinguda per l'obligat tributari. S'entendrà complert aquest requisit quan l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual el Principat d'Andorra hagi subscrit un conveni per a evitar la doble imposició que li sigui aplicable.

Si l'entitat participada directament no està subjecta a un impost de característiques similars, però sí que ho està l'entitat filial participada per aquesta entitat, el requisit s'entén complert pel que fa a les rendes procedents de l'entitat no subjecta que, al seu torn, procedeixin de la filial de segon grau que compleixi el requisit de subjecció a un impost de característiques similars.

En el cas d'entitats residents fiscals al Principat d'Andorra, aquesta exempció s'aplica si l'entitat participada està subjecta, sense possibilitat d'exempció, al tipus general de gravamen previst per l'article 41.

En el cas de participacions en beneficis, l'aplicació d'aquest requisit està referida al període impositiu en el qual s'obtinguin els beneficis que es reparteixen o en els quals es participa, mentre que en relació amb les rendes procedents de la transmissió de la participació o liquidació de la societat, s'exigeix el compliment del requisit en tots els períodes de tinença de la participació.

No obstant això, en cas que aquest requisit no es compleixi en algun dels períodes de tinença de la participació, s'entendrà que les rendes procedents de la transmissió de la participació o liquidació de la societat s'han generat de forma lineal, llevat de prova en contrari, durant el període de tinença, i podrà considerar-se exempta la part de la renda que proporcionalment es correspongui amb els exercicis en què sí que s'hagi complert el requisit esmentat.

b) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital, els fons propis, el patrimoni net o els drets de vot de l'entitat resident o no-resident fiscal sigui igual o superior al 5 per cent.

La participació corresponent s'ha de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no n'hi ha, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar aquest període. En el cas de rendes derivades de la transmissió de la participació, el termini d'un any es computa fins al moment de transmissió de la participació o liquidació de la societat. Per al còmput del termini esmentat, s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per persones vinculades en el sentit de l'article 16.

2. En relació amb les participacions a què es refereix l'apartat anterior, són aplicables les limitacions següents:

a) En el cas de participacions en entitats residents o no-residents fiscals, les despeses vinculades a participacions que generen rendes exemptes no són deduïbles.

b) Quan l'obligat tributari hagués practicat alguna correcció de valor deduïble fiscalment sobre participacions transmeses, l'exempció es limita a l'excés de la renda obtinguda en la transmissió sobre l'import de la correcció.

c) No són deduïbles les correccions de valor motivades per les distribucions de beneficis realitzades per les entitats participades.

d) No són deduïbles les pèrdues obtingudes en la transmissió de participacions que compleixin els requisits previstos a l'apartat 1.

3. La prova que es donen les circumstàncies per aplicar les exempcions que estableix aquest article recau sempre en l'obligat tributari que invoqui el dret a aplicar-la.

Article 21. Eliminació de la doble imposició internacional sobre les rendes atribuïbles a establiments permanents situats a l'estranger

1. Estan exemptes les rendes positives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent situat fora del territori del Principat d'Andorra quan aquest establiment permanent hagi estat sotmès a imposició per un gravamen de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra a un tipus nominal equivalent, almenys, al 40 per cent del tipus general de gravamen previst per l'article 41. A l'efecte d'establir aquesta similitud substancial, es tenen en compte les característiques essencials de l'impost estranger i si la finalitat principal d'aquest impost rau en la imposició de la renda obtinguda per l'obligat tributari. S'entén complert aquest requisit quan l'establiment

permanent estigui situat en un país amb el qual el Principat d'Andorra hagi subscrit un conveni per evitar la doble imposició.

2. No són deduïbles les pèrdues obtingudes per l'establiment permanent quan es compleixin els requisits previstos a l'apartat anterior, excepte que s'hagin generat com a conseqüència del cessament de la seva activitat.

Article 21 bis. Exempció de rendes procedents de l'aplicació de la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries

1. Estan exemptes les rendes obtingudes per les entitats bancàries objecte d'un procediment de resolució previst en la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries que siguin conseqüència del traspàs d'actius i de passius dels quals siguin titulars i que tinguin lloc dins d'aquest procediment.

2. Estan exemptes els ingressos que obtinguin les entitats bancàries objecte d'un procediment de reestructuració o de resolució previst en la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries que siguin conseqüència de les contribucions efectuades pel FAREB, així com els que es deriven dels instruments de suport financer i de recapitalització previstos en la Llei esmentada.

Article 22. Compensació de bases de tributació negatives

1. Les bases de tributació negatives poden compensar les bases de tributació positives dels períodes impositius que concloguin en els deu anys posteriors.

2. No podran ser objecte de compensació les bases de tributació negatives susceptibles de compensació quan es donin les circumstàncies següents:

a) Que la majoria del capital social o dels drets de vot de l'entitat hagi estat adquirida per una persona o entitat o per un conjunt de persones o entitats vinculades amb posterioritat a la conclusió del període impositiu al qual correspon la base de tributació negativa.

b) Que les persones o entitats a les quals es refereix el paràgraf anterior hagin tingut una participació inferior al 25% en el capital social de l'entitat a la conclusió del període impositiu al qual correspon la base de tributació negativa.

c) Que l'entitat no hagi dut a terme cap activitat econòmica durant els 6 mesos anteriors a l'adquisició de la participació majoritària o que, amb posterioritat a l'adquisició, dugués a terme una activitat econòmica diferent o addicional a la realitzada anteriorment.

S'entendrà que s'ha realitzat una "activitat econòmica diferent o addicional a la realitzada anteriorment" quan es donin les circumstàncies següents:

- Que es tracti d'activitats que tinguin assignat un grup diferent de l'assignat o assignats a l'activitat o activitats desenvolupades anteriorment en la Classificació d'activitats econòmiques d'Andorra.

- Que la mitjana anual de l'import net de la xifra de negocis corresponent a aquestes activitats en els dos anys posteriors a l'adquisició hagi estat superior al 50% de la mitjana anual de l'import net de la xifra de negocis de l'entitat corresponent als dos anys anteriors a l'adquisició.

Capítol V. Règims especials de determinació de la base de tributació

Article 23. Règim especial d'explotació de determinats actius intangibles

1. Els obligats tributaris que s'acullin al règim especial previst en aquest article apliquen una reducció del 80 per cent de la base de tributació corresponent a les rendes positives procedents de les concessions o autoritzacions d'ús, cessions, llicències o transmissions de patents, models d'utilitat i programes d'ordinador protegits per drets d'autor en la proporció que resulti del quocient calculat en els termes següents:

a) Al numerador hi ha les despeses incorregudes per l'obligat tributari directament relacionades amb la seva activitat destinada a la creació de l'actiu intangible, les despeses derivades de la subcontractació d'aquesta activitat amb persones o entitats vinculades amb l'obligat tributari en el sentit de l'article 16 que siguin residents fiscals a Andorra i desenvolupin les activitats subcontractades en territori andorrà i les despeses incorregudes en relació amb la subcontractació d'aquesta activitat amb persones o entitats no vinculades amb l'obligat tributari, sense que en aquest últim cas, el valor de les activitats subcontractades desenvolupades a l'estranger pugui superar el 25 per cent de les despeses incloses al numerador, abans de l'increment del 30 per cent al qual es fa referència a continuació. Les despeses incloses al numerador s'incrementen en un 30 per cent, sense que en cap cas l'import resultant no pugui superar l'import del denominador.

b) Al denominador hi ha les despeses totals incorregudes en relació amb l'activitat destinada a la creació de l'actiu intangible, incloses les de subcontractació a persones vinculades amb l'obligat tributari que no siguin residents fiscals a Andorra o no duguin a terme l'activitat subcontractada en

territori andorrà, les de subcontractació a persones no vinculades amb l'obligat tributari d'activitats efectuades a l'estranger, per la part que excedeixi el límit del 25 per cent del numerador, segons el que s'indica a la lletra a), i les d'adquisició d'actius intangibles.

No s'inclouen en aquest quocient, ni al numerador ni al denominador, les despeses generals, inclosos, entre d'altres, els interessos, les amortitzacions d'immobles o altres despeses no relacionades directament amb la creació de l'actiu intangible. Per calcular el quocient es tenen en compte únicament les despeses incorregudes en els termes dels paràgrafs anteriors, amb independència del seu tractament comptable i fiscal.

La reducció a què es fa referència en aquest apartat 1 es calcula de forma separada i individual per a cada actiu que sigui objecte d'explotació dels obligats tributaris.

2. L'aplicació de la reducció de la base de tributació que estableix l'apartat anterior està subjecta al compliment dels condicionants següents:

a) L'obligat tributari ha d'explotar l'actiu intangible de què es tracti en nom propi en el marc de la seva activitat econòmica.

b) El cessionari dels drets d'ús ha d'utilitzar aquests drets en el desenvolupament de qualsevol tipus d'activitat econòmica i els resultats d'aquesta utilització no es poden materialitzar en el lliurament de béns o la prestació de serveis que generin despeses fiscalment deduïbles en l'entitat que els cedeix.

c) L'obligat tributari ha de disposar dels registres comptables necessaris per poder determinar els ingressos i les despeses directes corresponents, de

forma separada i individual, a cadascun dels actius intangibles cedits, així com l'import de la reducció a què es fa referència a l'apartat 1.

3. En el cas de concessions o autoritzacions d'ús, concessions o llicències dels actius intangibles indicats a l'apartat 1, a l'efecte de determinar la base de tributació susceptible de reducció s'entén que el terme rendes fa referència a l'import dels ingressos obtinguts durant el període impositiu derivats de la cessió de l'actiu intangible minorat per l'import de totes les despeses deduïbles incorregudes durant el mateix període impositiu directament relacionades amb l'actiu cedit.

4. Quan, en períodes impositius anteriors, la renda derivada d'un dels actius intangibles indicats a l'apartat 1 hagi resultat negativa i s'hagi integrat a la base de tributació, la reducció prevista en aquest article només s'aplica a les rendes positives obtingudes amb posterioritat en relació amb el mateix actiu a partir del moment en què superin l'import de les rendes negatives anteriors. Així mateix, quan en períodes impositius anteriors la renda derivada d'un d'aquests actius hagi resultat positiva i s'hagi aplicat la reducció prevista en aquest article, les rendes negatives obtingudes amb posterioritat en relació amb el mateix actiu s'integren també a la base de tributació amb la reducció prevista a l'apartat 1, fins a assolir l'import de les rendes positives anteriors.

5. L'aplicació d'aquest règim l'ha de sol·licitar l'obligat tributari al ministeri encarregat de les finances a través d'un escrit en què es fonamenti la concurrència dels condicionants que estableixen els apartats anteriors, exposant, com a mínim, la naturalesa de l'activitat que es vol dur a terme, la tipologia d'actius intangibles existents o esperats sobre la qual es vol aplicar el règim especial i els mitjans amb els quals compta l'obligat tributari per

desenvolupar aquesta activitat econòmica al Principat d'Andorra. El ministeri encarregat de les finances, d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, aprova o denega aquesta sol·licitud. La resolució que posi fi al procediment d'autorització per aplicar aquest règim ha de notificar-se en un termini no superior a sis mesos, a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del ministeri encarregat de les finances o des de la data d'esmena d'aquesta sol·licitud a requeriment del ministeri encarregat de les finances. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït una resolució expressa, la sol·licitud pot entendre's desestimada. El règim produeix efectes des del mateix període impositiu en què es va presentar la sol·licitud.

Un cop concedida l'autorització inicial, l'obligat tributari que pretengui aplicar-la en períodes impositius posteriors ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan competent del ministeri encarregat de les finances, allà on es produeixi un canvi substantiu de les circumstàncies en relació amb les que estableix l'autorització inicial. Aquesta comunicació ha de contenir una identificació de les activitats i la tipologia d'actius intangibles als quals s'aplica aquest règim i la justificació de la concurrència dels condicionants per aplicar aquest règim, en els mateixos termes previstos al paràgraf anterior. El ministeri encarregat de les finances ha d'autoritzar l'aplicació del règim especial a les noves activitats i a la nova tipologia d'actius intangibles d'acord amb un procediment idèntic al que regula el paràgraf anterior.

L'autorització inicial, de la mateixa manera que les extensions posteriors del règim a altres activitats i tipologies d'actius intangibles, que pugui concedir el ministeri encarregat de les finances s'entén sense

perjudici de la comprovació administrativa de la concurrència dels requisits d'aplicació d'aquest règim.

6. Per a la generació dels ingressos que generin el dret a la deducció prevista en aquest article, es requereix que els obligats tributaris realitzin o tinguin contractades activitats d'explotació, gestió o promoció empresarial. S'entenen compreses en el present article, entre altres, les activitats de promoció i redactat de sol·licituds de patents, les d'administració i gestió de l'activitat d'explotació de patents i les de recerca i desenvolupament en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 24 (derogat)

Article 24 bis (derogat)

Article 24 ter. Règim especial de societats cooperatives

En el cas de societats cooperatives, tenen la consideració de despesa deduïble a efectes de determinar la base de tributació, a més de les que determina aquesta Llei per les persones jurídiques, les següents:

a) L'import dels béns lliurats pels socis per a la gestió i el desenvolupament de la cooperativa, valorats a preu de mercat. Únicament quan no es pugui determinar el preu de mercat es computarà com a preu de les corresponents operacions aquell pel qual efectivament s'hagi realitzat, sempre que no resulti inferior al cost, cas en el qual s'aplicarà aquest darrer.

b) L'import de les bestretes laborals dels socis de treball.

c) Els interessos que es deuen als socis per les aportacions al capital social, als obligacionistes i als altres creditors.

d) Les dotacions que anualment acordi l'assemblea general del Fons d'Educació i Promoció Cooperatives.

Article 25. Règim especial de consolidació tributària

1. Els obligats tributaris que revesteixin la forma de societats anònimes o limitades andorranes que formin part d'un grup tributari, poden tributar sota el règim previst en aquest article.

2. Formen part d'un grup tributari totes les societats que participin en altres societats en un grau igual o superior al 75 per cent del seu capital o dels drets de vot. El grup tributari està format tant per les entitats participants com per les participades, sempre que totes siguin obligats tributaris d'aquest impost. La participació esmentada s'ha de mantenir de forma ininterrompuda durant tot el període impositiu. El grau de participació que s'ostenti pot ser de forma directa o indirecta. La participació indirecta serà la que resulti de multiplicar els percentatges de participació.

3. No poden formar part d'un grup tributari:

a) les entitats exemptes a les quals es refereix l'article 8 de la Llei;

b) les entitats que quan es tanqui el període impositiu estiguin en situació de suspensió de pagaments o fallida, o el seu patrimoni net sigui negatiu; i

c) les societats participades, la participació de les quals s'aconsegueixi a través d'una altra societat que no compleixi els requisits establerts per formar part del grup tributari.

d) les societats que hagin optat per l'aplicació d'algun altre règim especial dels previstos en els articles 23, 24 i 24 bis d'aquesta Llei.

4. Les societats que hagin d'integrar un grup tributari ho han de comunicar al ministeri encarregat de les

finances abans de l'inici de l'exercici, cosa que han d'acordar per junta de socis totes i cadascuna de les societats afectades. La societat dominant ha de comunicar els acords al ministeri encarregat de les finances abans de l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim i les variacions posteriors en la composició del grup.

5. Les societats participades del grup tributari han de presentar la seva declaració individual, i han de determinar la seva base de tributació i les deduccions aplicables, sense haver-ne d'ingressar la quota resultant.

6. La societat participant determina la seva base de tributació d'acord amb les regles previstes en aquest títol de la Llei, de manera que ha d'integrar en la seva base de tributació les bases de tributació de cada una de les entitats participades que integrin el grup tributari, i ha de practicar les eliminacions corresponents per les operacions internes realitzades entre les societats del grup, d'acord amb el que preveu la normativa comptable per la formulació dels comptes anuals consolidats i la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris. Les eliminacions practicades s'han d'integrar a la base de tributació quan les operacions siguin fetes amb terceres persones, en els termes que preveu la norma comptable en matèria de consolidació.

7. Les bases de tributació negatives del grup tributari són compensables respecte de les positives del grup que es generin durant els deu anys següents.

8. Les bases de tributació negatives pendents de compensació generades per les societats participades abans que s'integrin en el grup tributari, només es poden compensar per bases de tributació positives de la mateixa entitat.

9. La quota de tributació del grup tributari es minora en l'import de les deduccions que preveu el capítol VIII a les quals tinguin dret cada societat que integra el grup tributari. Els requisits establerts per aplicar les deduccions esmentades es refereixen al grup tributari. Les deduccions de qualsevol societat pendents d'aplicació en el moment que s'hagin d'incloure en el grup tributari es poden deduir de la quota de tributació del grup tributari amb el límit que correspongui a la societat esmentada en el règim individual de tributació.

10. El període impositiu de totes les societats del grup ha de coincidir amb el de la societat dominant.

11. La societat dominant ha de formular, a efectes fiscals, el balanç i el compte de pèrdues i guanys consolidats, amb l'aplicació del mètode d'integració global a totes les societats que integren el grup tributari. Els comptes anuals consolidats es refereixen a la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de la societat dominant, de manera que les societats dependents han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci la societat dominant. En aquest sentit, l'entitat dominant ha d'adjuntar a la liquidació de l'impost la informació següent:

a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporació i les eliminacions practicades en el període impositiu degudament justificades en la seva procedència i quantitat.

b) Les incorporacions fetes en el període impositiu, igualment justificades en la seva procedència i quantitat.

c) Les diferències, degudament explicades, que hi pugui haver entre les eliminacions i les incorporacions realitzades a l'efecte de determinar la

base de tributació del grup fiscal i les realitzades a l'efecte de l'elaboració dels comptes anuals consolidats.

12. L'obligació de fer els pagaments a compte del grup tributari recau en la societat participant.

13. A partir de l'exercici que s'hagi optat per aquest règim, totes les societats integrants del grup queden obligades fins al moment que es renunciï a la seva aplicació.

14. Una vegada s'hagi exercit l'opció, el grup tributari queda vinculat a aquest règim de manera indefinida durant els períodes impositius següents, mentre no es compleixin els motius d'exclusió regulats en aquest article i mentre no es renunciï a la seva aplicació a través del corresponent procediment determinat reglamentàriament, que s'ha d'exercir, si escau, en el termini de tres mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu en què s'ha aplicat.

15. El grup tributari s'extingeix quan la societat participant perdi el caràcter esmentat.

16. En el cas que el règim de consolidació tributària i el grup tributari s'extingeixin, respecte a les eliminacions pendents d'incorporació, les bases de tributació negatives del grup tributari i les deduccions en la quota pendents de compensació, cal procedir de la manera següent:

a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integren en la base de tributació del grup tributari en l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació tributària.

b) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les bases de tributació negatives del

grup tributari pendents de compensar, en la part que hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es fa amb les bases de tributació positives que es determinin en règim individual de tributació.

c) Les societats que integrin el grup tributari en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les deduccions de la quota del grup tributari pendents de compensació, en la part en què hagin contribuït a la seva formació.

17. El que disposen els apartats anteriors és aplicable quan alguna o algunes de les societats que integren el grup tributari hi deixin de pertànyer.

18. Les societats del grup tributari responen solidàriament del pagament del deute tributari, excepte pel que fa a les sancions.

Article 26. Règim especial d'amortització per a noves inversions

Les adquisicions de béns i drets destinats a l'activitat econòmica, realitzades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden amortitzar-se a efectes tributaris, en funció d'uns nous coeficients d'amortització lineal resultants de multiplicar per 2,5 els coeficients previstos als quals fa referència l'article 10 d'aquesta Llei.

Article 27 (derogat)

Article 28 (derogat)

Article 29 (derogat)

Article 30 (derogat)

Article 31 (derogat)

Article 32 (derogat)

Article 33 (derogat)

Article 34 (derogat)

Article 35 (derogat)

Article 36 (derogat)

Article 37 (derogat)

Article 38. Règim especial de societats de tinença de participacions en societats

1. Els obligats tributaris que tinguin la forma de societat anònima o limitada i que tinguin per objecte exclusiu la gestió i la tinença de participacions en societats residents o no residents fiscals al Principat d'Andorra poden sol·licitar l'aplicació d'aquest règim especial.

2. Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de la societat de tinença de participacions en societats han de ser nominatius.

3. Les societats que s'acullin a aquest règim obtenen una exempció en la base de tributació dels dividendes que percebin de les participacions en altres societats i dels resultats positius que obtinguin de la seva transmissió. Les limitacions previstes a l'apartat 2, de l'article 20 són aplicables a les participacions en altres societats que posseeixin les societats acollides a aquest règim.

Quan la societat participada sigui no resident fiscal a Andorra, cal que estigui subjecta, sense possibilitat d'exempció, a un impost sobre la renda de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra, a un tipus nominal equivalent, almenys, al 40 per cent del tipus general de gravamen previst per l'article 41. A l'efecte d'establir aquesta similitud substancial, es tenen en compte les característiques essencials de l'impost estranger, i si la finalitat principal d'aquest impost rau en la imposició de la renda obtinguda per l'obligat tributari. S'entén complert aquest requisit quan la

societat participada sigui resident en un país amb el qual el Principat d'Andorra hagi subscrit un conveni per evitar la doble imposició que li sigui aplicable.

Si la societat participada directament no està subjecta a un impost de característiques similars, però sí que ho està la societat filial participada per aquesta societat, el requisit s'entén complert pel que fa a les rendes procedents de la societat no subjecta que, al seu torn, procedeixen de la filial de segon grau que compleixi el requisit de subjecció a un impost de característiques similars.

En el cas de societats participades residents fiscals al Principat d'Andorra, aquesta exempció s'aplica si la societat participada està subjecta, sense possibilitat d'exempció, al tipus general de gravamen previst per l'article 41.

La societat ha d'identificar en la memòria dels seus comptes anuals el detall de la cartera que té, i ha d'identificar les participacions en les societats que tingui o que hagi mantingut en l'exercici, el seu valor patrimonial i els dividendes o les reserves que percebi en l'exercici.

4. Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes exemptes estan exempts de l'impost de societats del soci quan es tracti d'una societat andorrana.

5. Les societats de tinença de participacions en societats han de presentar una declaració de l'impost, encara que no s'hagi de satisfer cap deute tributari.

Capítol VI. Període impositiu i meritació

Article 39. Període impositiu

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic de l'entitat.

2. En tot cas, el període impositiu ha de concloure:

a) Quan l'entitat s'extingeixi, en el moment en què se'n produeixi la cancel·lació registral.

b) Quan tingui lloc un canvi de residència de l'entitat resident fiscal en territori andorrà a l'estranger, en el moment en què el trasllat s'inscriu al Registre de Societats.

c) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la no-subjecció a aquest impost de l'entitat resultant, en el moment de la inscripció de la transformació al Registre de Societats. Per determinar la base de tributació corresponent a aquest període impositiu s'entén que l'entitat s'ha dissolt amb els efectes que estableix l'apartat 3 de l'article 15.

d) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la modificació del seu tipus de gravamen, en el moment de la inscripció de la transformació al Registre de Societats.

3. El període impositiu no pot excedir de dotze mesos. En el cas que l'exercici social sigui superior, el període finalitza en el moment de concloure els dotze mesos.

Article 40. Meritació de l'impost

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Capítol VII. Tipus de gravamen i quota de tributació

Article 41. Tipus de gravamen

1. El tipus general de gravamen per als obligats tributaris d'aquest impost és del 10 per cent.

2. El tipus de gravamen aplicable a les institucions d'inversió col·lectiva regulades per la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, a exclusió de les societats gestores, que estan sotmeses al règim general, és del 0 per cent.

Article 42. Quota de tributació

S'entén per "quota de tributació" la quantitat resultant d'aplicar a la base de tributació, determinada d'acord amb els articles anteriors, el tipus de gravamen.

Capítol vuitè. Quota de liquidació: deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional i deducció per creació de llocs de treball i per inversions

Article 43. Quota de liquidació i deducció per eliminar la doble imposició interna i internacional

1. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació la deducció per doble imposició interna i internacional regulada per aquest article i la deducció per inversions i creació de llocs de treball que regula l'article següent. La quota de liquidació no pot ser negativa i com a mínim es consigna l'import zero.

2. La quota de tributació es minora amb l'import de les quotes de tributació satisfetes per l'obligat tributari per l'impost comunal sobre els rendiments arrendataris, per l'impost comunal sobre la radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i per l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, corresponents a rendes que s'hagin integrat en la base de tributació d'aquest impost.

3. Quan en la base de tributació de l'obligat tributari s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, es dedueix de la quota de tributació la menor de les dues quantitats següents:

a) L'import efectiu satisfet a l'estranger per raó de gravamen de característiques similars a aquest impost o a l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals a què hagi estat sotmès l'obligat tributari. A l'efecte d'establir aquesta similitud substancial, es tenen en compte les característiques essencials de

l'impost estranger, així com si la finalitat principal d'aquest impost rau en la imposició de la renda obtinguda per l'obligat tributari. En particular, es considera que l'impost estranger és de característiques similars a l'impost sobre societats del Principat d'Andorra quan estigui cobert per un conveni de doble imposició que sigui aplicable. Si un conveni per evitar la doble imposició és aplicable, la deducció no pot excedir l'impost que correspongui segons el conveni. No es dedueixen els impostos no pagats en virtut d'exempció, bonificació o qualsevol altre incentiu fiscal concedit a l'estranger, llevat que s'estableixi una altra cosa en un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable.

b) L'import de la quota de tributació que correspondria pagar al Principat d'Andorra per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en territori andorrà.

A l'efecte del càlcul d'aquest import, la base de tributació corresponent a la renda estrangera es determina d'acord amb la normativa d'aquest impost, i són únicament imputables a aquesta base de tributació les despeses específicament connectades amb la generació de la renda esmentada.

4. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'inclou en la renda d'acord amb el que preveu l'apartat anterior i, igualment, forma part de la base de tributació, encara que no sigui plenament deduïble.

5. Quan l'obligat tributari hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció es calcula conjuntament per a totes.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota de tributació es poden deduir en els tres períodes impositius que conculguin posteriorment.

A aquest efecte, l'obligat tributari ha d'acreditar la procedència i la quantitat de la deducció que pretengui efectuar mitjançant l'exhibició dels suports documentals oportuns, sigui quin sigui el període en què es va originar el dret a la deducció.

7. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, quan en períodes impositius anteriors l'obligat tributari hagi obtingut rendes negatives netes a través d'un establiment permanent a l'estranger que s'hagin integrat en la base de tributació de l'entitat, la deducció a què es refereix l'apartat 3 només s'aplica posteriorment respecte de les rendes obtingudes per a l'establiment permanent esmentat a partir del moment en què se superi la quantitat d'aquestes rendes negatives.

8. El règim que preveu aquest article no es pot aplicar en relació amb els beneficis o els guanys derivats d'institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà o d'entitats no-residents fiscals de caràcter anàleg a les regulades per la Llei esmentada.

Article 44. Deducció per creació de llocs de treball i per inversions

1. Els obligats tributaris poden minorar de la quota de tributació les quantitats següents:

a) El resultat de multiplicar la quantitat fixa de 3.000 euros per persona d'increment mitjà de plantilla fixa anual que tingui l'obligat tributari. A aquest efecte només es computen els contractes laborals formalitzats a Andorra i subjectes a la legislació laboral andorrana. Per la determinació de l'increment mitjà de plantilla, es calcula la plantilla mitjana prorratejant el nombre de persones pels dies de l'any que estan contractades en relació laboral per l'obligat tributari, i es compara amb la plantilla mitjana de

l'any anterior, determinada de la mateixa forma. Aquest increment mitjà de plantilla s'ha de mantenir durant l'any posterior a comptar del tancament de l'exercici. En el cas que no es compleixi aquest increment mitjà de plantilla, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora.

b) El resultat d'aplicar el 5 per cent a l'import de les noves inversions fetes a Andorra d'actius fixos afectes a l'activitat empresarial. Aquests actius s'han de mantenir durant un mínim de cinc anys des del moment en què s'adquireixin. En el cas que no es compleixi amb el manteniment de les inversions durant el període mínim de cinc anys, l'obligat tributari ha d'ingressar l'import de la deducció aplicada, juntament amb els interessos de demora. No obstant, per determinar aquesta deducció no es tindrà en compte la part del preu d'adquisició dels actius que correspongui a una subvenció atorgada per una institució pública.

c) Les deduccions previstes en aquest article, no aplicades per insuficiència de quota, es poden deduir de la quota de tributació dels tres exercicis posteriors.

Capítol IX. Pagaments a compte

Article 45. El pagament a compte

1. Durant el novè mes posterior a l'inici del període impositiu, els obligats tributaris han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el primer dia d'aquest mes.

2. El pagament a compte es calcula aplicant el percentatge del 50 per cent sobre la quota de liquidació de l'exercici immediatament anterior. En el cas que el període anterior tingui una durada inferior a dotze mesos, el pagament a compte es fa tenint en

compte la part proporcional de la quota de liquidació de períodes anteriors fins a completar un període de dotze mesos.

3. El pagament a compte té la consideració de deute tributari d'acord amb l'article 47 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

Article 46. Deducció del pagament a compte i quota diferencial

El pagament a compte es dedueix de la quota de liquidació per obtenir la quota diferencial. Quan, per efecte del pagament a compte, la quota diferencial sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances, ha de retornar l'excés.

Capítol X. Gestió i liquidació

Article 47. Registre tributari

Els obligats tributaris de l'impost sobre societats s'han d'inscriure en el Registre d'Empresaris i Professionals del Cens d'Obligats Tributaris de l'Administració tributària.

Article 48. Baixa provisional en el Registre tributari

1. El ministeri encarregat de les finances ha de dictar, amb l'audiència prèvia dels interessats, acords de baixa provisional en els casos següents:

a) Quan els debits de l'entitat relatius a aquest impost envers el ministeri encarregat de les finances siguin declarats incobrables per insolvència provada de l'obligat tributari en el sentit que preveu l'article 59 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

b) Quan, estant-hi obligada per aquesta Llei, l'entitat no hagi presentat les declaracions tributàries corresponents durant dos períodes impositius consecutius.

2. L'acord de baixa provisional no eximeix l'entitat afectada de cap de les obligacions tributàries que li puguin incumbir d'acord amb aquesta Llei.

Article 49. Expedient de baixa provisional per fallida

1. Quan els debits de l'entitat relatius a aquest impost envers el ministeri encarregat de les finances hagin estat declarats incobrables per insolvència provada de l'obligat tributari en el sentit que preveu l'article 59 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, el ministeri encarregat de les finances ha d'iniciar un expedient de baixa provisional en el Registre Tributari de l'impost sobre societats, en què n'anunciï l'obertura per escrit a l'entitat afectada amb l'avertiment que si no satisfà els seus deutes tributaris pendents de pagament dins el termini d'un mes, causarà baixa provisional del registre esmentat.

2. Un cop transcorreguts dos mesos des de la data de notificació de la comunicació a què es refereix l'apartat anterior, el ministeri encarregat de les finances, si escau, ha de declarar amb caràcter provisional la baixa en el Registre tributari.

3. A efectes de donar publicitat a aquesta baixa amb caràcter provisional del Registre tributari, es farà la corresponent publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Article 50. Expedient de baixa provisional per falta de presentació de declaracions

1. Quan, estant-hi obligada per aquesta Llei, una entitat no hagi presentat les declaracions tributàries corresponents durant dos exercicis consecutius, el ministeri encarregat de les finances ha de requerir a l'obligat tributari la presentació de les declaracions omeses en el termini d'un mes, i advertir-lo que, si no ho fa, serà donat de baixa provisional del Registre Tributari.

2. Si transcorre el termini fixat en l'apartat anterior sense que s'hagin presentat les declaracions reclamades, es practicarà d'ofici la baixa provisional del Registre Tributari, sense perjudici de les actuacions de comprovació i investigació que es considerin oportunes.

3. A efectes de donar publicitat a aquesta baixa amb caràcter provisional del Registre tributari, es farà la corresponent publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Article 51. Notificació als registres públics de la baixa provisional

1. Un cop acordada la baixa provisional d'una entitat d'acord amb el que disposa aquesta Llei, el ministeri encarregat de les finances l'ha de notificar al Registre de Societats Mercantils per manament, en el qual s'ha d'inserir literalment la resolució recaiguda, la seva data, la denominació o raó social de l'entitat i el seu domicili fiscal.

2. Un cop rebuda la notificació, el Registre de Societats Mercantils ha d'estendre en el full obert a l'entitat una nota marginal, en què s'ha de fer constar que, si durant la seva vigència es presenta algun document per a la seva inscripció, aquesta inscripció no podrà realitzar-se fins que no es donin les circumstàncies a què es refereix l'article següent.

Article 52. Cancel·lació de la nota marginal

La cancel·lació de la nota marginal inscrita en el Registre de Societats Mercantils exigeix l'acord previ del ministeri encarregat de les finances que n'hagi disposat la pràctica, adoptat d'ofici o a petició de l'entitat interessada, un cop que aquesta entitat hagi demostrat estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries en relació amb aquest impost.

Article 53. Obligació de col·laboració

Els notaris han de remetre via telemàtica al ministeri encarregat de les finances una relació de les entitats la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció de les quals hagin autoritzat durant el trimestre natural immediatament anterior.

Article 54. Obligacions comptables. Facultats del ministeri encarregat de les finances

1. Els obligats tributaris d'aquest impost han de portar la seva comptabilitat d'acord amb el que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris o amb allò que estableixen les normes per les quals es regeixen.

2. El ministeri encarregat de les finances pot realitzar-ne la comprovació i la recerca mitjançant l'examen de la comptabilitat, llibres, correspondència, documentació i justificants concernents als negocis de l'obligat tributari, inclosos els programes de comptabilitat i els arxius i suports magnètics. El ministeri encarregat de les finances pot analitzar directament la documentació i els altres elements a què es refereix el paràgraf anterior, i pot prendre nota per mitjà dels seus agents dels apunts comptables que es considerin necessaris i obtenir una còpia a càrrec seu, fins i tot en suports magnètics, de qualsevol de les dades o documents a què es refereix aquest apartat.

3. Les entitats dominants dels grups de societats de l'article 34 de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris estan obligades, a requeriment del ministeri encarregat de les finances formulat en el curs del procediment de comprovació, a facilitar el compte de pèrdues i guanys i el balanç de les entitats pertanyents al grup que no siguin residents fiscals en territori del Principat d'Andorra. També han de facilitar els justificants i altres antecedents relatius a aquesta documentació

comptable quan puguin tenir transcendència en relació amb aquest impost.

Article 55. Béns i drets no comptabilitzats o no declarats: presumpció d'obtenció de rendes

1. Es presumeix que han estat adquirits a càrrec de renda no declarada els elements patrimonials la titularitat dels quals correspongui a l'obligat tributari i no estiguin registrats en els seus llibres de comptabilitat.

La presumpció també és procedent en el cas d'ocultació parcial del valor d'adquisició.

2. Es presumeix que els elements patrimonials no registrats en comptabilitat són propietat de l'obligat tributari quan aquest n'exerceix la possessió.

3. Es presumeix que l'import de la renda no declarada és el valor d'adquisició dels béns o drets no registrats en llibres de comptabilitat, minorat en l'import dels deutes efectius contrets per finançar aquesta adquisició, així mateix no comptabilitzats. En cap cas l'import net no pot ser negatiu.

La quantia del valor d'adquisició es prova a través dels documents justificatius d'aquesta adquisició o, si no és possible, s'estima que el valor d'adquisició coincideix amb el valor real o de mercat del bé o dret en l'exercici al qual sigui imputable la renda d'acord amb el que preveu l'apartat 5.

4. Es presumeix l'existència de rendes no declarades quan hagin estat registrats deutes inexistents en els llibres de comptabilitat de l'obligat tributari.

5. L'import de la renda conseqüència de les presumpcions que contenen els apartats anteriors s'imputa al període impositiu més antic d'entre els no prescrits, llevat que l'obligat tributari provi que correspon a un altre o d'altres.

6. El valor dels elements patrimonials a què es refereix l'apartat 1, quan hagi estat incorporat a la base de tributació, és vàlid a tots els efectes fiscals.

Article 56. Revaloracions comptables voluntàries

Les revaloracions comptables no tenen efectes fiscals independentment de la data en què s'hagin dut o es varen dur a terme. En el cas que l'obligat tributari realitzi revaloracions comptables ha de mencionar en la memòria l'import d'aquestes revaloracions, els elements afectats i el període o els períodes impositius en què es van practicar. Aquestes mencions s'han de fer en totes i cadascuna de les memòries corresponents als exercicis en què els elements revalorats estiguin en el patrimoni de l'obligat tributari. Les revaloritzacions comptables realitzades pels obligats tributaris, s'han d'ajustar de la base de tributació d'acord amb l'establert en aquesta Llei.

En el cas d'immobles o accions o participacions socials, adquirits per l'obligat tributari abans de la data d'entrada en aplicació de la present Llei, no s'admet cap revaloració del valor d'adquisició, i a efectes fiscals, aquest serà el consignat en el seu títol notarial d'adquisició. En el supòsit que en el títol notarial d'adquisició no s'estableixi el valor dels béns o drets esmentats, l'obligat tributari ha d'acreditar el valor de mercat dels béns o drets en el moment en el que els va adquirir. Per qualsevol altre element patrimonial adquirit per l'obligat tributari abans de la data d'entrada en aplicació de la present Llei, es valora segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord a les regles de valoració establertes en aquesta Llei.

El Ministeri de Finances pot comprovar, mitjançant valoració pericial, el valor real dels elements patrimonials.

Article 57. Declaracions

1. Els obligats tributaris han de presentar i subscriure una declaració per aquest impost en el lloc, el termini i la forma que es determini reglamentàriament.

2. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 8 han de declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

Article 58. Autoliquidació i ingrés del deute tributari

1. Els obligats tributaris, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc i en la forma que es determini reglamentàriament.

2. El pagament del deute tributari es pot efectuar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni cultural del Principat d'Andorra en la forma que preveu l'article 36 de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

3. El dret a gaudir d'exempcions, deduccions o qualsevol incentiu fiscal en la base de tributació o en la quota de tributació està condicionat al compliment dels requisits que exigeix la normativa aplicable.

Llevat que específicament s'estableixi una altra cosa, quan posteriorment a l'aplicació de l'exempció, la deducció o l'incentiu fiscal es produeixi la pèrdua del dret a gaudir d'aquest incentiu, l'obligat tributari ha d'ingressar juntament amb la quota del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment dels requisits o les condicions la quota de tributació o la quantitat deduïda corresponent a l'exempció, la deducció o l'incentiu aplicat en períodes anteriors, a més dels interessos que siguin exigibles d'acord amb la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 59. Liquidació provisional

Els òrgans de gestió tributària podran girar la liquidació provisional que escaigui, d'acord amb el que disposa l'article 87 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, sense perjudici de la comprovació i investigació posteriors que puguin efectuar els òrgans d'inspecció tributària.

Article 60. Devolució d'ofici

1. Quan, d'acord amb l'article 46, la quota diferencial sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances, si escau, ha de practicar la liquidació provisional dins els tres mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els tres mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui negativa, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1, el ministeri encarregat de les finances ha de tornar d'ofici la quota diferencial negativa resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Si transcorre el termini que estableix l'apartat 1 sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable al ministeri encarregat de les finances, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès moratori a què es refereix l'article 23 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat fins a la data

d'ordenació del seu pagament, sense que calgui que l'obligat tributari ho reclami.

5. Reglamentàriament es determina el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

Article 61. Facultats del ministeri encarregat de les finances per determinar la base de tributació

A l'efecte de determinar la base de tributació, el ministeri encarregat de les finances ha d'aplicar les normes previstes en aquesta Llei.

Capítol XI. Infraccions i sancions

Article 62. Infraccions

La regulació de les infraccions en matèria tributària relatives al contingut d'aquesta Llei es regeix, en allò que no s'estableix en aquesta Llei, pel règim d'infraccions i sancions establert en el títol IV de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 63. Modalitats d'infraccions

1. Es consideren infraccions simples:

a) Les autoliquidacions incompletes sense transcendència en la liquidació.

b) L'incompliment de requeriments d'informació i/o documentació.

c) L'incompliment de les obligacions a incloure informació a la memòria dels comptes anuals.

d) La no-presentació de l'autoliquidació quan no comporti perjudici econòmic per a l'Administració tributària.

2. Es consideren infraccions de defraudació:

a) La no-presentació de l'autoliquidació quan comporti perjudici econòmic per a l'Administració tributària.

b) Les autoliquidacions incompletes amb transcendència en la liquidació.

c) Les falses autoliquidacions.

Article 64. Sancions

1. Les infraccions simples són sancionades mitjançant una multa fixa d'entre 150 euros i 3.000 euros.

2. Les infraccions de defraudació són sancionades mitjançant una multa proporcional d'entre el 50% i el 150% de la quota defraudada.

3. Les sancions anteriors s'estableixen seguint els criteris de graduació establerts en la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 65. Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dicta la resolució que correspongui, contra la qual es pot recórrer en els termes establerts en l'article 141 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i perquè l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha d'aportar una garantia suficient, ja sigui hipotecària o bé un aval o fiança d'una entitat bancària andorrana que garanteixi l'import total del deute tributari.

Capítol XII. Ordre jurisdiccional

Article 66. Jurisdicció competent

La jurisdicció administrativa, amb l'exhauriment previ de la via administrativa en matèria tributària, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre el ministeri encarregat de les finances i els obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. Reducció pel primer any d'aplicació de la Llei

El primer any d'aplicació de l'impost els obligats tributaris gaudeixen d'una reducció del 50% de la quota de liquidació.

Disposició addicional segona. (derogada)

Disposició transitòria primera. (derogada)

Disposició transitòria segona. Valor de l'immobilitzat tangible, intangible o inversions immobiliàries en funcionament prèviament a aquest impost

Els elements de l'immobilitzat tangible, intangible o inversions immobiliàries en funcionament en la data d'aplicació efectiva d'aquesta Llei (inclòs el fons de comerç o els actius immaterials de vida útil indefinida) només poden amortitzar-se, d'acord amb el mètode que admet l'apartat 1 de l'article 10, sobre la base del valor que tinguin en aquesta data, llevat que comptablement aquests elements ja s'hagin amortitzat completament en aquell moment.

Aquest valor s'obté deduït del valor d'adquisició l'amortització lineal que correspongui als anys transcorreguts entre la posada en funcionament de l'element i la data de producció d'efectes d'aquesta Llei. En relació amb aquests elements, correspon al contribuent la càrrega de provar fefaentment la data d'adquisició o posada en funcionament d'aquests elements, el preu o cost d'adquisició de l'element patrimonial així com l'amortització i les correccions

valoratives realitzades comptablement amb anterioritat a la data d'aplicació efectiva d'aquesta Llei; la falta de prova d'aquests aspectes determina la impossibilitat d'amortitzar aquests elements després de l'aplicació efectiva de la Llei. En el cas de fons de comerç o actius immaterials de vida útil indefinida, la dotació de l'amortització, limitada als exercicis posteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, està condicionada a la prova per part de l'obligat tributari que es donaven els requisits que defineix aquest precepte en l'exercici en què es van adquirir.

Disposició transitòria tercera. Exempció dels dividendes i de les rendes procedents d'entitats residents fiscals al Principat d'Andorra amb càrrec a beneficis obtinguts abans de l'aplicació d'aquesta Llei

S'entendrà complert el requisit establert a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 en relació amb els dividendes o les participacions en beneficis procedents d'entitats residents fiscals al Principat d'Andorra, que estiguin subjectes i no exemptes a l'impost sobre societats, encara que hagin estat satisfets amb càrrec a beneficis no distribuïts obtinguts o a partides de patrimoni constituïdes abans del primer període impositiu en què hagi estat d'aplicació aquesta Llei.

Quan s'obtinguin rendes procedents de la transmissió d'una participació o de la dissolució d'una entitat participada o de la separació com a soci, les quals es derivin de la participació en una entitat resident fiscal al Principat d'Andorra adquirida abans del primer període impositiu en què hagi estat d'aplicació aquesta Llei, s'entendrà complert el requisit establert a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 respecte del període de tinença previ a l'inici del primer període impositiu en què hagi estat d'aplicació aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. Pagament a compte durant el primer any d'aplicació de l'impost

Durant el primer any d'aplicació de l'impost s'exigeix el pagament que es determina amb l'aplicació del tipus del 2,5 per cent sobre el resultat comptable de l'any anterior al del període impositiu, determinat segons les normes que preveu la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris.

No obstant això, per als obligats tributaris acollits al règim especial de determinació objectiva, els pagaments a compte pel primer any d'aplicació es determinen aplicant sobre la xifra d'ingressos ordinaris de l'activitat els percentatges següents:

- a) quan es tracti d'activitats comercials, el 0,5 per cent;
- b) quan es tracti de retribucions als administradors o membres dels òrgans d'administració, el 2,45 per cent;
- c) en la resta d'activitats, l'1,5 per cent.

Disposició derogatòria. (derogada)

Disposició final primera. Modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari

El Govern ha de presentar en el termini d'un any a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un Projecte de Llei de modificació de la Llei de bases de l'ordenament tributari, del 19 de desembre de 1996, que adapti i actualitzi els procediments de liquidació, gestió i control dels tributs en relació a les exigències i necessitats d'aquesta Llei.

Disposició final segona. (derogada)

Disposició final tercera. (derogada)

Disposició final quarta. Actualització dels imports

La Llei del Pressupost General pot actualitzar els tipus de gravamen o els límits quantitius que estableix aquesta Llei, sense que això no pugui implicar modificacions substancials de l'impost que regula.

Disposició final cinquena. Habilitació normativa

1. S'encomana al Govern la redacció de les disposicions i dels reglaments necessaris pel desenvolupament i l'execució d'aquesta Llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

2. Els models de declaració d'aquest impost i els dels seus pagaments a compte són fixats per reglament, el qual ha d'establir, a més de la forma, el lloc i els terminis per presentar-los, els supòsits i les condicions de la seva presentació per mitjans telemàtics.

3. Es delega al ministeri encarregat de les finances la gestió i recaptació de l'impost que regula aquesta Llei.

4. Durant els sis primers mesos d'aplicació de l'impost, els obligats tributaris podran realitzar consultes relatives exclusivament a la interpretació de l'articulat de la Llei que hauran de ser contestades pel ministeri encarregat de les finances i que tindran caràcter vinculant. El Govern establirà reglamentàriament els termes i l'abast en què es podran efectuar aquestes consultes.

Disposició final sisena. (derogada)

Disposició final setena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Annex I

Els coeficients d'amortització lineal s'obtenen a partir dels següents períodes d'amortització:

Element a amortitzar	Període d'amortització (anys)
Edificis i altres construccions	Entre 30 i 40
Instal·lacions tècniques	Entre 8 i 12
Maquinària	Entre 6 i 8
Utilatge i altres instal·lacions	Entre 3 i 5
Mobiliari	Entre 4 i 6
Equip informàtic	Entre 2 i 5
Elements de transport	Entre 5 i 8

Annex II

 Annex.pdf

Data de publicació BOPA: 08.08.2018

(núm. 47)

www.bopa.ad